

Páll Lajos

BOLYONG...*„Én nem találok célt sehol”**Makay Emil*

Bolyong a gesztenyesor, a házat nem találja,
bolyong a Maros partjai közt, mit visz az árja,
térdig sötétben bokáznak a nyárfák, ha szólsz,
takácsmácsonya fájdalmas rajza, Óz vagy te, Óz.
Az éghez közel, a földtől mindegyre távolabb,
tücskök, kabocák zápora, hozzád méltó vonat.
Ölnyi magasban, gyomos rétek fölött miért jársz,
arcodon árkokat szabdalt a késő tanítás,
toronyok falazott magányban vonulnak ellened,
pogány kereszték sétálnak melleden, ne feledd
bújtat minden mindent, nekem a rejtett szabadság
bont még olajágot, nyomodon Ezópusz ballag át,
példáit viszi s az állatsereglet mind vele
bolyong, a Maros s a többi csupa halott mese,
nem Hellász ez, hol emberek csálnak csodákat,
por, homok, iszap s az ég kísérlet-tárlat.

(Látó, 2002/7.)